

Oikeustapauskokoelma

Asia C-428/13

Ministero dell'Economia e delle Finanze

ja

Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)

vastaan

Yesmoke Tobacco SpA

(Consiglio di Stato esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen —
Direktiivit 95/59/EY ja 2011/64/EU — Valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenne ja
verokannat — Valmisteveron määrittäminen — Kaikkia savukkeita koskevan yhden valmisteverokannan
periaate — Jäsenvaltioiden mahdollisuus säätää valmisteveron vähimmäismäärästä —
Alimman hintaluokan savukkeet — Kansallinen säännöstö — Erityinen savukeluokka — 115 prosentin
valmisteveron vahvistaminen

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9.10.2014

*Verotus — Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen — Muut valmistetun tupakan
kulutukseen kohdistuvat verot kuin liikevaihtoverot — Direktiivi 2011/64 — Kansallista säännöstä,
jossa säädetään ainoastaan savukkeisiin, joiden vähittäismyyntihinta on kysytyimmän hintaluokan
savukkeiden vähittäismyyntihintaa alempi, sovellettavasta vähimmäisvalmisteverosta, ei voida hyväksyä*

(Neuvoston direktiivin 2011/64 7 artiklan 2 kohta ja 8 artiklan 6 kohta)

Valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteesta ja verokannoista annetun direktiivin
2011/64 7 artiklan 2 kohtaa ja 8 artiklan 6 kohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle
säännökselle, jossa ei säädetä kaikkiin savukkeisiin samansuuruisena sovellettavasta
vähimmäisvalmisteverosta vaan sellaisesta vähimmäisvalmisteverosta, jota sovelletaan ainoastaan
savukkeisiin, joiden vähittäismyyntihinta on kysytyimmän hintaluokan savukkeiden
vähittäismyyntihintaa alempi.

Jäsenvaltioilla on vapaus kantaa savukkeista vähimmäisvalmistevero direktiivin
2011/64 8 artiklan 6 kohdan nojalla. Tällainen vähimmäisvalmistevero on verotuksessa noudatettava
vähimmäiskynnys, jota suhteellinen alennus maksettavasta verosta ei saa alittaa. Kun otetaan
huomioon, että kokonaisvalmisteveroa on kannettava kaikista savukkeista riippumatta niiden
ominaisuuksista tai hinnoista, vähimmäisvalmisteveroa on sovellettava kaikkiin savukkeisiin
riippumatta niiden ominaisuuksista tai hinnoista. Ainoastaan tiettyihin savukeluokkiin sovellettavan
vähimmäisvalmisteveron käyttöönotto mahdollistaisi sen, että tietyistä muista savukeluokista
kannettaisiin kokonaisvalmisteverona määrä, joka olisi vähimmäisvalmisteveroa alempi, vaikka tällaisen
vähimmäisvalmisteveron käyttöönotolla pyritään direktiivin 2011/64 mukaan välttämään edullisten

hintojen yhteydessä se, että maksettavan veron määrää voitaisiin tällaisen kynnyksen alapuolella alentaa suhteellisesti, ja näin ollen välttämään halvimpien savukkeiden liian kevyt verottaminen. Jos jäsenvaltiot käyttävät mahdollisuutta ottaa direktiivin 2011/64 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti käyttöön vähimmäisvalmistevero, tällaisen säännösten on oltava kyseisessä direktiivissä säädettyjen puitteiden mukainen eikä se saa olla direktiivin tavoitteiden vastainen. Savukkeiden ominaisuuksiin tai hintaan perustuvien erilaisten vähimmäiskynnysten käyttöön ottaminen verotuksessa vääristäisi erilaisten savukkeiden välistä kilpailua ja olisi näin ollen direktiivillä 2011/64 tavoiteltujen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja tasavertaisen kilpailun varmistamista koskevien tavoitteiden vastaista.

Lisäksi on todettava, että direktiivissä 2011/64 otetaan sen johdanto-osan 2, 14 ja 16 perustekappaleen mukaan huomioon kansanterveydellinen tavoite. Jos kansalliset toimenpiteet ovat direktiivissä 2011/64 määritettyjen puitteiden mukaisia, kyseinen direktiivi ei estä jäsenvaltioita torjumasta tupakointia ja varmistamasta korkeatasoista kansanterveyden suojelua kantamalla valmisteveroja.

(ks. 26–28, 30, 31 ja 35–37 kohta)